

[Oluf Pedersen.]

Begrænsning af Gælden til de lave Renter og faa en forholdsvis højere Rentefod. Naar det drejer sig om Staten, er der jo ikke Tale om, at der skal betales højere Renter, selv om Laanet ikke bliver tinglyst; dèr gælder det Forhold, at Statslaan maa godt tinglyses paa Ejendommen. Der er overhovedet efter Lovforslaget intet i Vejen for, at man kan forøge Gælden næsten saa meget det skal være og ogsaa faa Statens Tilslutning dertil. Det, som Regeringen vender sig imod, er, at man laver det saadan, at der kan komme Laan i fast Ejendom, som er usikre, og som den private Kapital skal risikere; hvad der er usikkert, gælder det om at faa Staten placeret i.

Fra Retsforbundets Side er vi ikke Tilhængere af Statsfinansiering; vi mener, det er urigtigt, at man ved en Lovgivning som denne faar uvedkommende til at garantere. Og hvis man ser paa det, som man har været saa glad for, det, man kalder konjunkturbestemt Rente, saa er det, man har opnaaet gennem den konjunkturbestemte Rente, at man muliggør en forøget Gældsstiftelse, saaledes at der kan svares Rente af en for høj Gæld ogsaa i de daarlige Tider, og sikrer sig, at hvis der skulde komme gode Tider, saa tager Kapitalmagten ved Hjælp af Staten alt det, der kan blive. Med andre Ord, man sikrer sig gennem denne Lovgivning, at Muligheden for, at der nogen Sinde kommer gode Tider for Landbruget, ikke opstaar. Det bliver i det store og hele Resultatet.

Det er dette, der er udtrykt gennem Regeringens økonomiske Politik, og der er vel ikke noget mærkeligt i, at den i denne Politik faar fuld Tilslutning fra det tidligere Frie Folkeparti. Men dette er en slet Politik, det er ikke Bondeparti, og hvis det er den Politik, der skal drives fra den Side, synes jeg ikke, man skulde have kaldt det nye Parti for et Bondeparti, saa skulde man have kaldt det ved det mere rigtige Navn: et Proprietærparti, det, som det i Virkeligheden er.

Hvad angaar Bestemmelserne i Lovforslaget om, at Landmændene ikke maa bygge, er det mig noget overraskende, at Regeringen vil fremsætte et saadant Forslag. Det er jo direkte vendt mod øget Beskæftigelse. Det er urimeligt, at man ikke blot vender sig mod Byggeforetagender, som ikke er nødvendige, men foreslaar saa strenge Bestemmelser, at det praktisk talt ikke er muligt at gennemføre private Foranstaltninger inden for Landbruget til at skaffe øget Beskæftigelse. Det vender selve denne Lov-

givning sig imod. Det er, ligesom om man vil lave det saaledes, at den eneste, der maa give Penge daarligt ud, er Staten; vi har jo endda her paa den danske Rigsdag vedtaget den saakaldte 30 Mill. Kr.s Lov, hvori der staar, at Pengene kun maa bruges til daarlige Foranstaltninger; det er en Betingelse for, at Loven kan anvendes.

Jeg synes, det er urimeligt at ordne det paa den Maade; det havde været langt naturligere, om Regeringen havde indsat en Bestemmelse, som sagde, at nye Bygninger ikke burde omfattes af den Behæftelse, der var tidligere, saaledes at man altsaa fritog de nye Værdier for at være behæftede til de Pantekreditorer, der var forud for, at det nye blev bygget. Saa vilde man have faaet øget Beskæftigelse, altsaa faaet det stik modsatte Resultat af det, som Regeringens Foranstaltning her vil bevirke.

Jeg synes ogsaa, at det af den Grund havde været rimeligt at træffe en saadan Foranstaltning, at netop naar det drejer sig om en Forøgelse af Værdien, er der ikke den ringeste Mening i at gaa imod, at der saa sker en Forøgelse af Pantsætningen. Det, som man maa vende sig imod, er en Forøgelse af Pantsætningen, hvor der ingen Værdiforøgelse finder Sted.

Jeg har læst en Skitse til Gælds sanering, som er fremsat af den højtærede Minister i Udvalget, og jeg glæder mig over, at Landboforeningerne er gaaet imod. Jeg er lidt overrasket over, at Husmandsforeningerne ikke er gaaet imod, for de har jo oprindelig været klogt og fornuftigt indstillet med Hensyn til hele Gældsproblemet. Man har fra den Side været klar over, at det bedste for Landbruget var, at man fik Jorden omsat til en offentlig Prioritet, at man fik Grundskylden indført, og jeg kan ikke se, at det Forslag, der her er Tale om, kan andet end virke stik modsat det, man har ønsket fra Husmandsforeningernes Side. Jeg forstaa ikke, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen helt har glemt sine gode gamle Tanker. Jeg kan ikke forstaa, at han kan medvirke til den Slags, naar han dog ikke er mere uvidende, end at han ved, hvorledes det skulde ordnes, naar det skulde ordnes fornuftigt og retfærdigt. Hvorfor skal man have alt det andet, som ingenting er værd, og som blot gør, at man ikke faar det ordnet fornuftigt og retfærdigt, saaledes som man skulde?

Det er jo rigtigt, at Ejendomsskatterne eller Grundskylden er en Prioritet, en berettiget offentlig Prioritet. Jeg hørte nok det ærede Medlem Hr. Duborg fortælle